NORAKSTS
Lieta Nr. A420663311
A42-03052-12/37

# SPRIEDUMS
## Latvijas tautas vārdā
Liepājā, 2012.gada 5.aprīlī.

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Sērdiene,

piedaloties pieteicējai *L.D.*, pieteicējas pārstāvim *V.Z.*,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Tieslietu ministrijas pārstāvei *G.P.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *L.D.* (*L.D.*) pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējai tiktu piešķirta valsts nodrošinātā juridiskā palīdzība krimināllietā Nr.11261054611.

## Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 18.augustā Tieslietu ministrijā (turpmāk – Ministrija) saņemts *L.D.* 2011.gada 16.augusta iesniegums, kurā lūgts piešķirt pieteicējai bezmaksas (valsts apmaksātu) advokātu krimināllietā Nr.11261054611, kurā pieteicēja atzīta par aizdomās turēto. Ministrija iesniegumu pārsūtījusi izskatīšanai Juridiskās palīdzības administrācijai.

[1.1] 2011.gada 6.septembrī Juridiskās palīdzības administrācija sniegusi atbildi pieteicējai, ka lai saņemtu valsts nodrošināto juridisko palīdzību krimināllietā Nr.11261054611, pieteicējai ir tiesības vērsties pie kriminālprocesa virzītāja, kura lietvedībā atrodas krimināllieta.

[1.2] 2011.gada 19.septembrī pieteicēja Juridiskās palīdzības administrācijā vērsusies ar iesniegumu, lūdzot pieņemt lēmumu, lai pieteicējai krimināllietā piešķirtu valsta apmaksātu advokātu.

[1.3] 2011.gada 26.septembrī Juridiskās palīdzības administrācija ar vēstuli Nr.5-7/137/3 „Par iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas" informēja pieteicēju, ka viņas iesniegums, pamatojoties uz Iesniegumu likuma 7.panta pirmās daļas 5.punktu, ņemot vērā to, ka atbildi uz jautājumu administrācijas sniedza jau 2011.gada 6.septembra vēstulē Nr. 5-7/137/1, tiek atstāts bez izskatīšanas.

[1.4] 2011.gada 4.aprīlī pieteicēja vērsusies ar iesniegumu pie tieslietu ministra, apstrīdot Juridiskās palīdzības administrācijas 2011.gada 26.septembra atbildes vēstulei. Pieteicēja norādīja, ka pamatojoties uz iesniegumu likumu netiek risināts jautājums par valsts apmaksāta advokāta piešķiršanu krimināllietā, un lūdza atrisināt jautājumu par valsts apmaksāta advokāta piešķiršanu pieteicējai krimināllietā.

[1.5] Izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, Tieslietu ministrijas valsts sekretārs 2011.gada 26.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.1-4.1/170 „Par Juridiskās palīdzības administrācijas 2011.gada 26.septembra lēmumu Nr.5-7/137/3 „Par iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas"" (turpmāk – Lēmums).

Ar Lēmumu nolemts atstāt negrozītu Juridiskās palīdzības administrācijas (turpmāk – Administrācija) 2011.gada 26.septembra lēmumu Nr.5-7/137/3 „Par iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas" (turpmāk – apstrīdētais lēmums).

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[1.5.1] Ņemot vērā Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likuma (turpmāk – Likums) 17.pantā, 18.panta 3.punktā, 19.panta pirmajā un otrajā daļā, 21.pantā un Ministru kabineta 2005.gada 15.novembra noteikumu Nr.869 „Juridiskās palīdzības administrācijas nolikums" 3.4.apakšpunktā noteikto, Likumā noteiktā kārtība, kādā tiek pieņemts lēmums par juridiskās palīdzības piešķiršanu, neattiecas uz aizstāvības nodrošināšanu kriminālprocesā. Kārtība, kādā valsts nodrošina advokātu par personas aizstāvi kriminālprocesā, noteikta Kriminālprocesa likumā. Līdz ar to Administrācijai nebija pienākuma izskatīt pieteicējas 2011.gada 16.augusta un 2011.gada 19.septembra iesniegumus atbilstoši Likumā noteiktajai kārtībai un pieņemt lēmumu par juridiskās palīdzības piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt. Savukārt pieteicējai nav subjektīvu tiesību prasīt Likumā noteiktajā kārtībā piešķirt valsts nodrošinātu aizstāvību kriminālprocesā.

[1.5.2] No Kriminālprocesa likuma 20.panta un 80.panta trešās un ceturtās daļas izriet, ka Kriminālprocesa likumā nav noteikta Administrācijas kompetence lemt par valsts nodrošinātu aizstāvību kriminālprocesā. Lai persona saņemtu valsts nodrošinātu aizstāvību kriminālprocesā, viņai ar attiecīgu lūgumu ir jāvēršas pie procesa virzītāja, kura pienākums ir paziņot zvērinātu advokātu vecākajam attiecīgās tiesas darbības teritorijā par nepieciešamību nodrošināt aizstāvja piedalīšanos kriminālprocesā. Savukārt zvērinātu advokātu vecākais paziņo procesa virzītājam par konkrētā advokāta piedalīšanos kriminālprocesā.

[1.5.3] Tā kā lietā netika konstatēts, ka Administrācijai *L.D.* iesniegumi būtu jāizskata citā kārtībā, proti, ka iesniegumu izskatīšanas rezultātā jāizdod administratīvais akts, Administrācija pamatoti *L.D.* iesniegumus izskatīja saskaņā ar Iesniegumu likumu.

[1.5.4] Administrācijas atbildē, ņemot vērā *L.D.* lūgumu piešķirt valsts apmaksātu advokātu kriminālprocesā, ir sniegts skaidrojums par Kriminālprocesa likuma un Likuma normām, kurās noteiktas personas tiesības uz aizstāvību kriminālprocesā un kurās noteikta kārtība, kādā persona var saņemt valsts nodrošināto juridisko palīdzību kriminālietā. Administrācijas atbildē ir paskaidrots, kādas darbības pieteicējai jāveic, lai saņemtu valsts nodrošināto juridisko palīdzību kriminālietā. Līdz ar to Administrācijas atbildē ir izskaidrots *L.D.* interesējošais jautājums un norādīts uz šā jautājuma risināšanas kārtību.

Tā kā lietā nav konstatēts, ka būtu mainījušies tiesiskie vai faktiskie apstākļi, kuru dēļ būtu sniedzama citāda satura atbilde, Administrācija pamatoti atstāja bez izskatīšanas pieteicējas 2011.gada 19.septembra iesniegumu.

[1.5.5] Apstrīdētais lēmums satur pietiekamu un personai saprotamu pamatojumu, savukārt apstrīdēšanas kārtības nenorādīšana nav novedusi pie pieteicējas tiesību aizskāruma, jo pieteicēja apstrīdēšanas tiesības ir izmantojusi.

Apstrīdētais lēmums atzīstams par tiesisku un tā atcelšanai nav pamata.

[2] Pieteicēja *L.D.* (*L.D.*) iesniegusi tiesā pieteikumu, lūdzot uzlikt par pienākumu Administrācijai izskatīt pieteicējas iesniegumus un pieņemt labvēlīgu administratīvo aktu par bezmaksas advokāta piešķiršanu kriminālietā Nr.11261054611.

Pieteikumā pieteicēja norāda, ka saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 92.pantu, pieteicējai ir tiesības uz advokātu, atteikums izskatīt jautājumu par bezmaksas advokāta piešķiršanu pieteicējai kriminālietā

Nr.11261054611 ir uzskatāms par pierādījumu apzinātam cilvēka tiesību pārkāpumam Latvijā.

Pieteicēja norāda, ka Ministrija, risinot jautājumu par bezmaksas advokāta piešķiršanu krimināllietā, nepamatoti piemēroja Iesniegumu likumu.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses lēmumu nolemts ierosināt administratīvo lietu par pieteicējai labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējai tiktu piešķirta valsts nodrošinātā juridiskā palīdzība krimināllietā Nr.11261054611.

[4] Atbildētāja Tieslietu ministrija tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteicējas pieteikumu neatzīst pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem, papildus paskaidrojot turpmāko.

Atbilstoši Iesniegumu likuma 2.panta otrajai daļai, Iesniegumu likums neattiecas uz informācijas pieprasījumiem, kas izskatāmi saskaņā ar Informācijas atklātības likumu, kā arī uz iesniegumiem, kuriem saskaņā ar likumu noteikta cita izskatīšanas kārtība. Konkrētajā lietā netika konstatēts, ka Administrācijai pieteicējas iesniegumi būtu jāizskata citā kārtībā, proti, iesniegumu izskatīšanas rezultātā jāizdod administratīvais akts.

Lēmums izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, atbilst Administratīvā procesa likuma noteikumiem un Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likuma normām, Lēmumā izvērtēti lietas faktiskie apstākļi, noskaidrota Lēmuma pieņemšanai nepieciešamā informācija.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja un pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem apsvērumiem. Pieteicēja sniedza paskaidrojumu par apstākļiem, kādos ierosināts kriminālprocess, kā arī norādīja, ka procesa virzītājs piedāvā advokātus, ko pieteicējai nav finansiālu iespēju apmaksāt. Procesa virzītājs noraida iespēju, ka pieteicēju varētu aizstāvēt *V.Z.*, neļauj iepazīties ar lietas materiāliem. Tāpēc pieteicēja vērsusies ar iesniegumu Tieslietu ministrijā.

Pieteicējas pārstāvis uzskatīja, ka nepieciešams izsaukt kā liecinieci Juridiskās palīdzības administrācijas direktori *L.L.*, dot iespēju pieteicējai dot zvērestu, ka viņai ir grūts materiālais stāvoklis, kā arī nopratināt kā liecinieci *I.B.*, jo viņa ir šīs lietas kursā un procesa virzītāju *A.G.*, lai pierādītu, ka viņas kompetencē neietilpst izskatīt jautājumu par bezmaksas advokātu. Lūdza tiesu apmierināt pieteicējas pieteikumu, izskatīt faktu, ka pieteicējai nav iespējas apmaksāt advokātu un uzlikt par pienākumu izdot labvēlīgu administratīvo aktu par bezmaksas advokātu.

Atbildētājas pārstāve pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā tiesai norādītajiem argumentiem un apsvērumiem.

## Motīvu daļa

[6] Pieteicēja sākotnēji iestādē, bet šobrīd tiesā ir vērsusies ar prasījumu Juridiskās palīdzības administrācijai pieņemt lēmumu, ar kuru pieteicējai tiktu nodrošināta juridiskā palīdzība - valsts apmaksāts advokāts krimināllietā.

Lai uzdotu iestādei izdot labvēlīgu administratīvo aktu, tiesai ir jāpārbauda, vai tiesību normas piešķir personai tiesības no attiecīgā publisko tiesību subjekta prasīt to labumu, kuru persona ietvērusi savā prasījumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Ja piemērojamā tiesību norma nosaka noteiktus tiesiskus un faktiskus apstākļus attiecīgā labuma saņemšanai, tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā attiecīgie apstākļi ir iestājušies, proti, jāpārbauda, vai pastāv labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi. Turklāt, izvērtējot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesa nav saistīta ar administratīvā akta pamatojumā norādītajiem argumentiem. Proti, lemjot par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai neatkarīgi no iestādes lēmumā (atteikumā) ietvertā pamatojuma ir objektīvi jāizvērtē, vai pieteicējam ir tiesības uz labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja tiesa norāda uz kādu obligātu apstākli, kuram būtu jābūt, bet kurš konkrētajā gadījumā nav iestājies, tiesa var noraidīt prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, arī neanalizējot, vai ir iestājušies pārējie tiesību normā minētie apstākļi. *(sal. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā SKA-118/2007 10.punktu).*

Ievērojot iepriekš minēto, tiesai izskatāmajā lietā ir jāpārbauda, vai pastāv priekšnoteikumi pieteicējas prasītā labvēlīgā administratīva akta izdošanai par valsts apmaksāta advokāta piešķiršanu.

[7] Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja ar prasījumu Juridiskās palīdzības administrācijā, pēc tam tiesā vērsās ierosinātās krimināllietas Nr.11261054611 sakarā, kurā pieteicējai bija noteikts aizdomās turētās personas statuss.

Lietā ir strīds par to, vai atbildētāja pamatoti nepieņēma lēmumu par valsts apmaksāta advokāta piešķiršanu pieteicējai.

[8] Latvijas Republikā valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanas vispārīgos noteikumus reglamentē Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likums *(Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likuma 2.pants).*

Likuma 18.pants nosaka, ka krimināllietās valsts nodrošina procesuālo dokumentu sastādīšanu kriminālprocesā un aizstāvību vai pārstāvību kriminālprocesā. Likuma 19.panta pirmajā daļā noteikts, ka valsts nodrošinātu advokātu par personas aizstāvi kriminālprocesā uzaicina Kriminālprocesa likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā. Savukārt Likuma 19.panta otrajā daļā noteikts, ka kārtība, kādā tiek iesniegts un izskatīts šajā likumā noteiktais iesniegums par juridisko palīdzību un pieņemts lēmums par juridiskās palīdzības piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt, neattiecas uz aizstāvības nodrošināšanu kriminālprocesā. Likuma 19.panta norādītā redakcija stājās spēkā 2009.gada 1.janvārī.

Tās personas, kurām ir tiesības uz aizstāvību kriminālprocesā, nosaka Kriminālprocesa likuma 20.pants. Atbilstoši šī panta pirmajai daļai katrai personai, par kuru izteikts pieņēmums vai apgalvojums, ka tā izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, ir tiesības uz aizstāvību, tas ir, tiesības zināt, kāda nodarījuma izdarīšanā to tur aizdomās vai apsūdz, un izvēlēties savu aizstāvības pozīciju.

Tā kā pieteicēja Juridiskās palīdzības administrācijā, pēc tam tiesā vērsusies, kā persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību kriminālprocesā, tiesa secina, ka uz pieteicējas gadījumu tieši attiecināmi Likuma 19.panta nosacījumi, tai skaitā tas, ka Likumā noteiktā kārtība, kādā tiek iesniegts un izskatīts iesniegums un pieņemts lēmums par juridiskās palīdzības piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt, neattiecas uz aizstāvības nodrošināšanu kriminālprocesā.

Tādējādi, ņemot vērā iepriekš minētajās tiesību normās noteikto, neskatoties uz to, ka pieteicēja ir persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību kriminālprocesā, tiesa atzīst, ka pieteicējai nebija no likuma izrietošas tiesības ar iesniegumu par valsts nodrošinātas aizstāvības piešķiršanu kriminālprocesā vērsties Administrācijā, bet jautājums par

aizstāvību bija jārisina Krimināprocesa likumā noteiktajā kārtībā, ar lūgumu vēršoties pie attiecīgā procesa virzītāja, kā to pieteicējai tiesiski apstrīdētajā lēmumā un Lēmumā norādījusi atbildētāja.

[8.1] Tiesa vērš pieteicējas uzmanību uz to, ka Krimināprocesa likuma 20.panta otrā un ceturtā daļa noteic, ka tiesības uz aizstāvību persona var īstenot pati vai uzaicinot par aizstāvi pēc savas izvēles personu, kura saskaņā ar šo likumu var būt aizstāvis. Ja persona sava mantiskā stāvokļa dēļ nevar uzaicināt aizstāvi, valsts nodrošina tai aizstāvību un lemj par aizstāvja darba samaksu no valsts līdzekļiem, pilnīgi vai daļēji atbrīvojot personu no tās.

Krimināprocesa likuma 66.pants reglamentē aizdomās turētā tiesības, proti, no brīža, kad personai paziņots, ka tā atzīta par aizdomās turēto, šai personai ir tiesības, tostarp, nekavējoties uzaicināt aizstāvi un noslēgt ar viņu vienošanos vai izmantot valsts nodrošināto juridisko palīdzību, ja viņš pats par saviem līdzekļiem nevar noslēgt vienošanos ar aizstāvi (Krimināprocesa likuma 66.panta pirmās daļas 2.punkts).

Savukārt Krimināprocesā likuma 80.pants nosaka kārtību kādā uzaicināms aizstāvis. Atbilstoši šā panta trešajai daļai, ja persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, nav noslēgusi vienošanos par aizstāvību, bet aizstāvja piedalīšanās ir obligāta vai persona vēlas aizstāvja piedalīšanos, procesa virzītājs paziņo attiecīgās tiesas darbības teritorijas zvērinātu advokātu vecākajam par nepieciešamību nodrošināt aizstāvja piedalīšanos krimināprocesā.

Minētā panta ceturtā daļa noteic, ka zvērinātu advokātu vecākais ne vēlāk kā triju darbdienu laikā pēc procesa virzītāja pieprasījuma saņemšanas paziņo procesa virzītājam par konkrētā advokāta piedalīšanos krimināprocesā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējai ar lūgumu par aizstāvja uzaicināšanu krimināllietā Nr.11261054611 bija jāvēršas pie procesa virzītāja, bet ne šis jautājums jārisina administratīvā procesa kārtībā.

[9] Tiesas sēdē tiesa noraidīja pieticējas lūgumu pieteicējai dot zvērestu par savu mantisko stāvokli, lūgumu par *I.B.*, *L.L.* un *A.G.* izsaukšanu liecinieču statusā.

[9.1] APL 9.pantā noteikts, ka tiesas nolēmumu var pamatot ar faktiem, kuri ir nepieciešami lēmuma pieņemšanai, un no tiem izrietošiem objektīviem un racionāliem juridiskiem apsvērumiem. APL 151.pantā noteikts, ka tiesa pieņem tikai tos pierādījumus, kuriem ir nozīme lietā.

Tā kā tiesai izskatot konkrēto lietu, bija jāpārbauda, vai pieteicējai ir tiesības prasīt to labumu, ko viņa savā prasījumā ietvērusi, proti – uzlikt Juridiskās palīdzības administrācijai izskatīt pieteicējas iesniegumus un pieņemt labvēlīgu administratīvo aktu par bezmaksas advokāta piešķiršanu krimināllietā Nr.11261054611, un tiesa atzinusi, ka pieteicējai administratīvā procesa kārtībā šādu tiesību nav, tiesa atzīst, ka pierādījumiem, kas varētu tikt iegūti ar pieteicējas zvērestu un *I.B.* un liecībām, tiesas nolēmuma taisīšanai izskatāmajā lietā nav juridiskas nozīmes.

Savukārt, tā kā lietā atbildētājas pārstāvību tiesas sēdē nodrošina Tieslietu ministrijas pārstāve un Juridiskās palīdzības administrācijas direktore *L.L.* ir iestādes, kas pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, vadītāja, tiesa nesaskata nepieciešamību šo personu izsaukt kā liecinieki. Tiesa uzskata, ka *L.L.* nevar lietā sniegt jaunas ziņas par faktiem, kas nozīmīgi tiesas nolēmuma taisīšanai lietā, kura ierosināta par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

[9.2] No APL 7.pantā definētā tiesiskuma principa izriet, ka tiesas rīcībai jāatbilst tiesību normām. Likuma „Par tiesu varu" 1.panta otrajā daļā noteikts, ka tiesu varu īsteno atbilstoši tiesiskuma principam. Tiesnesis ir neatkarīgs un pakļauts tikai likumam.

Līdz ar to procesa virzītājas *A.G.* liecībai par pieteicējas pārstāvja norādītajiem apstākļiem, ka viņas kompetencē neietilpst izskatīt jautājumu par bezmaksas advokātu, nebūtu juridiskas nozīmes, izlemjot jautājumu par pieteicējai labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

[10] Pieteicēja norāda, ka atteikums izskatīt jautājumu par bezmaksas advokāta piešķiršanu pieteicējai krimināllietā Nr.11261054611 ir uzskatāms par pierādījumu apzinātam cilvēka tiesību pārkāpumam Latvijā.

Tiesa šo argumentu noraida kā nepamatotu.

Tas, ka Likums nosaka, ka valsts nodrošinātu advokātu par personas aizstāvi uzaicina Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, tikai norāda uz to, likumdevējs personas garantēto tiesību īstenošanai uz aizstāvību tiesību normās ir paredzējis citu, no Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likumā paredzētās kārtības atšķirīgu, kārtību.

[11] Tiesa piekrīt pieteicējai, ka Ministrija nepamatoti piemēroja Iesniegumu likuma normas pieteicējas jautājumā par bezmaksas advokāta piešķiršanu krimināllietā.

Iesniegumu likuma mērķis ir veicināt privātpersonas līdzdalību valsts pārvaldē *(Iesniegumu likuma 1.pants).* Iesniegumu likums nosaka kārtību, kādā privātpersona iesniedz un iestāde vai privātpersona, kas īsteno valsts pārvaldes uzdevumus (turpmāk - iestāde), izskata dokumentu, kurā ietverts iestādes kompetencē esošs lūgums, sūdzība, priekšlikums vai jautājums (turpmāk - iesniegums), un atbild uz to, kā arī nosaka kārtību, kādā iestāde pieņem apmeklētājus. Šis likums neattiecas uz informācijas pieprasījumiem, kas izskatāmi saskaņā ar Informācijas atklātības likumu, kā arī uz iesniegumiem, kuriem saskaņā ar likumu noteikta cita izskatīšanas kārtība *(Iesniegumu likuma 2.panta pirmā un otrā daļa).*

No minētā secināms, ka personas iesniegums vērtējams Iesniegumu likuma izpratnē tādos gadījumos, ja persona iestādē ir vērsusies nevis ar lūgumu atrisināt konkrētu savas subjektīvās tiesības skarošu jautājumu, bet gan, lai iegūtu iestādes viedokli, izziņu vai informāciju par kādu sabiedrisku vai citu jautājumu, ar kuru personas subjektīvās tiesības izmainītas netiek *(sal. skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 11.janvāra spriedumu lietā Nr.SKA-47).*

Ņemot vērā to, ka pieteicēja vērās iestādē ar konkrētu savu tiesību skarošu jautājumu, t.i., ar lūgumu nodrošināt pieteicējai aizstāvi kriminālprocesā, iestāde nepamatoti skatīja pieteicējas iesniegto iesniegumu, pamatojoties uz Iesniegumu likuma normām.

Ņemot vērā to, ka ja persona ir vērsusies iestādē ar lūgumu izmainīt viņu skarošu konkrētu tiesisko situāciju publisko tiesību jomā, pozitīvs vai negatīvs šāda iesnieguma risinājums uzskatāms par administratīvo aktu (*sk. Senāta 2006.gada 22.augusta lēmuma SKA-0452/2006 9.punktu*).

Tādējādi, Lēmums ir uzskatāms par pieteicējai nelabvēlīgu administratīvo aktu, kas ir priekšnoteikums tam, lai pieteicēja varētu vērsties tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

[11.1] Vienlaikus tiesa norāda, ka šajā punktā tiesas izdarītais secinājums nekādā veidā neietekmē tiesas iepriekš izdarītos secinājumus sprieduma [8] – [10] punktā.

[12] Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likuma 26.pantā noteikts, ka juridiskās palīdzības administrācijas lēmumu persona var apstrīdēt un pārsūdzēt Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Administratīvās rajona tiesas nolēmums nav pārsūdzam.

Sprieduma pārsūdzēšanas kārtība tiek spriedumā norādīta atbilstoši tam, kā to paredz iepriekšminētā tiesību norma.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā visu spriedumā minēto, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu,Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likuma 26.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

**noraidīt** *L.D.* (*L.D.*) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru viņai tiktu piešķirta valsts nodrošinātā juridiskā palīdzība (valsts apmaksāts advokāts) krimināllietā Nr.11261054611

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā pasludināšanas dienā.

Tiesnese (personiskais paraksts) S.Sērdiene

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

Tiesnese S.Sērdiene
Liepājā 2012.gada 5.aprīlī.